

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นแนวคิดที่ริเริ่มในประเทศตะวันตก และได้รับการยอมรับว่าเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Barnhizer. 2006 : 5) สำหรับประเทศไทย ธรรมาภิบาลเริ่มใช้กันแพร่หลายภายหลังจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ และการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เนื่องจากในหนังสือแสดงเจตจำนงกู้เงินจำนวน 17.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ (IMF) รัฐบาลไทยได้ให้คำมั่นว่าจะต้องสร้าง “Good -Governance” ขึ้นในการบริหารจัดการภาครัฐ นำไปสู่การตราระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งได้รวมสาระสำคัญของรูปแบบการบริการที่มุ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ความโปร่งใส ตรวจสอบได้บนพื้นฐานความยุติธรรมและคุณธรรม และความรับผิดชอบต่อ การปฏิบัติงาน (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. 2542 : 17-18) เนื่องจากธรรมาภิบาลถือเป็นสิ่งที่ดี ๆ ร่วมกันในการบริหารราชการและปกครองประเทศโดยรัฐ ประชาชน และเอกชน ขบวนการนี้ จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม ความโปร่งใส ความยุติธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล (ศิริยุทธ บุญมี. 2541 : 25) นอกจากนี้ ธรรมาภิบาล ยังเป็นเสมือนพลังผลักดันที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ (ประเวศ วะสี. 2542 : 30) และเป็นสิ่งที่ให้ความสำคัญกับองค์กรประชาสังคมมีส่วนร่วมในการร่วมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ทั้งนี้องค์กรรัฐจะอาศัยการบริหารจัดการที่ดีเป็นกลไกเกื้อหนุนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการฟื้นฟูสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนให้ยั่งยืน

การปกครองท้องถิ่นเป็นกระบวนการทำให้เกิดการพัฒนาที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นประชาธิปไตย เนื่องจากองค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันให้การศึกษาการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชนสร้างประชาธิปไตยที่

มั่นคง ทำให้ประชาชนเกิดความรอบรู้เข้มแข็งทางการเมือง ทำให้เกิดการเข้าสู่วิถีทาง การเมืองของประชาชน เป็นเวทีสร้างนักรการเมืองระดับชาติ (พูนศักดิ์ วานิชวิเศษกุล. 2540 : 5 ; อังโน วัฒนา คำฤทธิ. 2540 : 23) ดังนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็น ไปเพื่อ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจำเป็นต้องดำเนินงาน ตามระบบ กฎเกณฑ์ ระเบียบราชการและการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล

องค์การบริหารส่วนตำบลคือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติ บุคคลและราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 ซึ่งองค์การบริหารส่วน ตำบลมีโครงสร้าง คล้ายกับเทศบาล ที่มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหาร องค์การบริหาร ส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับ ประชาชนมากที่สุด มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง (โกวิท พวงงาม. 2539 : 187) จึงเป็น องค์กรที่มีความสำคัญยิ่งในการบริหารงานพัฒนาในระดับตำบล เป็นองค์กรที่ได้รับการ คาดหวังว่าจะเป็นหลักหรือเป็นแกนนำที่สำคัญในการพัฒนาที่จะแก้ไขปัญหา ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในระดับตำบล ตลอดจนกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตื่นตัว และร่วมกิจกรรมพัฒนาในด้านต่าง ๆ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ความสามารถในการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามนโยบายรัฐบาลที่มุ่งหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็น องค์กรดำเนินงานพัฒนาในท้องถิ่นนั้นประสบผลสำเร็จแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับ องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถบริหารงาน โดยยึดหลักการปฏิบัติตามการบริหารจัดการที่ดี ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาปรากฏข่าวทางสื่อมวลชน ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ ว่ามีการทุจริตและคอร์รัปชันหลายรูปแบบในองค์การบริหารส่วน ตำบล เป็นสาเหตุของความหย่อนประสิทธิภาพในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นให้ เจริญก้าวหน้าตามหลักการกระจายอำนาจ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จึง ยังคงมีปัญหาและอุปสรรคอยู่มากมายหลายด้าน โดยส่วนใหญ่เป็นปัญหาการบริหารจัดการ ได้แก่ ปัญหาอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งยังไม่สามารถดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่ในบางเรื่องได้ เนื่องจากหน่วยงานของรัฐยังไม่ได้มอบหมายภารกิจให้องค์การ บริหารส่วนตำบลจัดทำ เพราะกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ยังไม่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไข และ

องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังไม่สนใจและเข้าใจในการประสานงานการดำเนินงานกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานของรัฐ และปัญหาด้านการคลังส่วนใหญ่ยังมีขีดความสามารถทางด้านการคลังอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องแหล่งรายได้ และไม่มีบุคลากรที่มีประสบการณ์และความรู้ด้านการคลัง และตลอดจนปัญหาด้านงบประมาณ ซึ่งยังมีความขัดแย้งไม่เห็นพ้องต้องกันภายในองค์การบริหารส่วนตำบล ตำแหน่งต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการจัดงบประมาณรายจ่าย จากข้อมูลงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีองค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่ง ต้องตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้หน่วยราชการต่าง ๆ ของอำเภอเพื่อทำการบางอย่างตามความต้องการของหน่วยราชการนั้น ๆ ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ได้ชี้ให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดการบริหารจัดการที่ดี (เฉลิมชัย ก๊กเกียรติกุล. 2552 : 5)

สิ่งที่ท้าทายขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในขณะนี้ คือ การปรับกลยุทธ์ ทักษะคติ วิถีคิด วิธีการทำงานของบุคลากร ไปสู่การเป็นราชการยุคใหม่ มุ่งปฏิบัติงาน เพื่อเป้าหมาย คือ การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าโดยยึดหลักการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาลที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อให้เข้าปรัชญาและเจตนารมณ์ของการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลที่แท้จริง คือ 1) การกระจายอำนาจการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาภายในตำบล และตอบสนองความต้องการของประชาชน อำนาจที่รัฐมอบให้ต้องมีขอบเขตตามที่รัฐกำหนด 2) การเปิด โอกาสให้หน่วยบริหารราชการท้องถิ่นปกครองตนเอง ทำหน้าที่และกิจกรรมเพื่อพัฒนาและบริหารตามสมควร ให้มีการปกครองที่เข้มแข็งเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล รัฐบาลกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้หลายทางรวมทั้งเงินอุดหนุน และ 3) การเสริมสร้างแนวคิดประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้มีกระบวนการสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีการเลือกตั้ง มีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายสภากับฝ่ายบริหาร และที่สำคัญส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวางในการเสนอแก้ปัญหา รวมถึงการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (โกวิท พวงงาม. 2539 : 170) จากเจตนารมณ์ดังกล่าว จะเห็นว่าการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมีลักษณะตรงตามองค์ประกอบของธรรมาภิบาลในประเด็นหลัก ๆ หลายประเด็น โดยเฉพาะหลักการมีส่วนร่วมของสาธารณชน (Public Participation) หลักความโปร่งใส (Transparency) ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการกำหนดความสำเร็จ หรือความล้มเหลวขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช เป็นหน่วยงานหนึ่งที่จะต้อง
 ดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือเป็นที่พึงของประชาชนมากที่สุด แต่
 ปรากฏว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมากลับพบว่า มีเรื่องร้องเรียน มีข้อ
 ครหา ในหลาย ๆ เรื่อง ได้แก่ การจัดซื้อจัดจ้าง การเลิกจ้างพนักงานลูกจ้างชั่วคราว การแต่งตั้ง
 โยกย้ายพนักงานส่วนตำบล(สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม. 2555 : 12) ทำให้เห็นได้ว่า
 องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช ไม่ใช่กฎเกณฑ์ในการบริหารหรือการ
 ปกครองที่ดีเหมาะสมและเป็นธรรม ในการธำรงรักษาบ้านเมืองและสังคม ซึ่งเป็นการ
 บริหารจัดการที่จะทำงานให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลภายใต้ความ
 ถูกต้องเป็นธรรมตามหลักพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อย่างไรก็ตามหากองค์การ
 บริหารส่วนตำบลมีความเป็นธรรมาภิบาลสูงก็จะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมการเมือง ของ
 ประชาชนในเขตอำเภอนี้ได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น การวิจัยเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วน
 ตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม จึงเป็นไปเพื่อให้เกิดผลสะท้อนถึงการ
 บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช ว่า
 อยู่ในระดับใด ผลการวิจัยจะเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานและเป็น
 แนวทางในการพัฒนาศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช เพื่อจะ
 ได้นำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาและส่งเสริม การบริหารงานตามหลักธรร
 มาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วน
 ตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
 อำเภอยางสีสุราชที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล
 ในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การ
 บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับปานกลาง

2. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม ที่มีเพศ และองค์การบริหารส่วนตำบลที่สังกัดที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 แหล่งข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วยข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง จำนวน 198 คน (สำนักงานท้องถิ่นอำเภอยางสีสุราช, 2555 : 15)

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง จำนวน 133 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ของยามาเน่ (Yamane, 1973 : 727)

2.2 แหล่งข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 6 คน ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จำนวน 1 คน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จำนวน 1 คน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน จำนวน 1 คน หัวหน้ากองช่าง จำนวน 1 คน และผู้อำนวยการกองคลัง จำนวน 1 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบ

แบบสอบถาม แบ่งเป็น

3.1.1 เพศ

3.1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลที่สังกัด

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขงสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ (พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546)

3.2.1 ด้านหลักนิติธรรม

3.2.2 ด้านหลักคุณธรรม

3.3.3 ด้านหลักความโปร่งใส

3.3.4 ด้านหลักความมีส่วนร่วม

3.3.5 ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ

3.3.6 ด้านหลักความคุ้มค่า

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ – เมษายน 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง รูปแบบการปกครองอีกรูปแบบหนึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา 69 และมาตรา 70 และตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 7 ตำบล ในเขตอำเภอขงสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลนาหว้า องค์การบริหารส่วนตำบลขงสีสุราช องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคู องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวสันต องค์การบริหารส่วนตำบลคงเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงคง และองค์การบริหารส่วนตำบลขามเรียน

การบริหารงาน หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวกับด้านต่าง ๆ ตลอดจนการ
อำนวยความสะดวกเพื่อเป็นการส่งเสริมและปรับปรุงการบริหารงานของฝ่ายต่าง ๆ โดยรวมของ
องค์กรให้มีประสิทธิภาพ โดยมีแผนปฏิบัติงาน ปฏิบัติการ นิเทศ ติดตาม และตรวจสอบการ
ทำงานให้เป็นไปตามเป้าหมายของภารกิจที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

หลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หมายถึง กติกาหรือ
กฎเกณฑ์ในการบริหารหรือการปกครองที่ดีเหมาะสมและเป็นธรรมที่ใช้ในการธำรงรักษา
บ้านเมืองและสังคมเป็นการบริหารจัดการที่จะทำงานให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ
ประสิทธิผลภายใต้ความถูกต้องเป็นธรรมตามหลักพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
ประกอบด้วยหลักสำคัญ 6 ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส
หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

1. หลักนิติธรรม หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการตรากฎหมาย กฎ ระเบียบ
ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัย และเป็นธรรมที่ยอมรับของชุมชน และชุมชนยินยอมปฏิบัติตาม
กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเหล่านั้น

2. หลักคุณธรรม หมายถึง การปฏิบัติงานที่ยึดมั่นในความถูกต้องดีงามเป็น
แบบอย่างแก่ประชาชน มีความซื่อสัตย์สุจริต จริ่งใจ ขยัน อดทน มีระเบียบ วินัย ปฏิบัติงาน
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มาทำงานตรงต่อเวลา ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค
ถูกต้อง ตรงไปตรงมา ยึดหลักผลประโยชน์ส่วนรวมความถูกต้องเป็นธรรม มีมนุษยสัมพันธ์
มีความสุภาพอ่อนโยน มีไมตรีจิตพร้อมให้บริการ

3. หลักความโปร่งใส หมายถึง การเปิดเผยผลการดำเนินงาน กิจกรรมต่าง ๆ
ต่อสาธารณะ โดยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่
เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน
เปิดเผยหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบข้อมูล การปรับปรุงกลไกการปฏิบัติงาน
วิธีการทำงานให้มีความโปร่งใส เปิดโอกาสให้ประชาชนติดตามตรวจสอบความถูกต้องของ
แผนงาน โครงการ และการใช้จ่ายงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณเป็นไปโดยเปิดเผย
เป็นธรรมและชัดเจน

4. หลักความมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วน
ร่วมในการตัดสินใจเรื่องที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อชุมชน เจ้าหน้าที่ที่มีอิสระในความคิด
สามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะผู้บริหารได้ การรับฟังและนำเสนอข้อเสนอแนะ

ข้อร้องเรียนของประชาชนมาดำเนินการอย่างรวดเร็ว และเต็มความสามารถ ประชาชนเข้าร่วมวางแผนรับรู้ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเสนอปัญหาจนถึงการประเมินผล ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และการบริหารงาน

5. หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การนำโครงการ กิจกรรม หรือแผนงานที่แถลงไว้มาดำเนินการให้เห็นเป็นรูปธรรมตามที่ได้กำหนดไว้ รับผิดชอบต่อผลกระทบที่มาจากการบริหารงาน การบริหารงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ทันทั่วถึง เจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานใส่ใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะแก้ไข การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและกล้าหาญที่จะยอมรับผลจากการบริหารงานของตน

6. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อประสิทธิภาพในการบริหารงาน การจัดสรรตำแหน่งบุคลากรมีความเหมาะสมและความชำนาญเฉพาะด้านในการปฏิบัติหน้าที่ การจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์อย่างเหมาะสมกับภารกิจ การปฏิบัติงานมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การปฏิบัติงานรวดเร็วทันสมัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช ว่าอยู่ในระดับใด ผลการวิจัยจะเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานและเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม

2. ข้อมูลจากการศึกษาจะเป็นข้อสนเทศในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่กรอบธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนในท้องถิ่น